

Muskelsvindfonden

Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K

Den 19. marts 2013

Klage over Social- og Integrationsministeriets Bekendtgørelse Nr. 1434 af 23. december 2012 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, jfr. servicelovens § 100.

Muskelsvindfonden retter henvendelse til Folketingets Ombudsmand, fordi Social- og Integrationsministeriet i ovennævnte Bekendtgørelse har indført en ny § 8:

”Hvis der sker ændringer i de sandsynliggjorte merudgifter, som ligger til grund for kommunalbestyrelsens fastsættelse af det udbetalte tilskud, skal tilskuddet ændres i overensstemmelse hermed. Uanset stigninger i de sandsynliggjorte merudgifter kan personen, der modtager merudgiftsydelse, dog ikke kræve at få tilskuddet fastsat på ny, før der er forløbet et år regnet fra den seneste fastsættelse. Ændret fastsættelse af det udbetalte tilskud, skal ved sådanne stigninger ske med tilbagevirkende kraft til det tidspunkt, hvor stigningen i de sandsynliggjorte merudgifter fandt sted.”

Bestemmelsen indebærer, at borgere ved stigende merudgifter fratages deres ret til regulering i op til 12 måneder. Konsekvensen vil være, dels at en borger kan oparbejde et betydeligt efterslæb, som kan være indgribende, da ydelsen i høj bevilges til person med beskeden forsørgelsesgrundlag, dels at en borger end ikke har ret til en afgørelse af, om en ydelse overhovedet kan kompenseres, og om borgeren derfor kan disponere herefter.

Bestemmelsen indebærer dog, at borgere ved faldende merudgifter straks skal have ydelsen nedsat.

Da bestemmelsen er i strid med såvel grundlæggende forvaltningsprincipper som med retssikkerhedslovens § 3, stk. 1,

”Kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.”

er det Muskelsvindfondens opfattelse, at en sådan bestemmelse må forudsætte en specifik lovhjemmel.

Bestemmelsen er indført i konsekvens af lov nr. 1380 af 23. december 2012, som imidlertid ikke – heller ikke i lovens forarbejder – indeholder en hjemmel hertil.

Ganske vist indeholder servicelovens § 100, stk. 4

”Social- og integrationsministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor, herunder nærmere regler om personkredsen for merudgiftsydelsen.”

en hjemmel til, at ministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler, men denne hjemmel er afgrænset til 1) hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, 2) betingelserne herfor og 3) personkredsen.

Der ses heller ikke i forarbejderne til vedtagelsen af denne hjemmel at være åbnet mulighed for, at ministeren ved en Bekendtgørelse kan afvige fra de generelle forvaltningsretlige principper eller fra retssikkerhedslovens § 3.

Vi skal derfor tillade os at anmode Folketingets Ombudsmand om at vurdere, om der foreligger nødvendig hjemmel til Bekendtgørelsens § 8.

Med venlig hilsen

Jørgen Lenger

Udviklingschef, Muskelsvindfonden